

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG

AZ EGSZB 523. PLENÁRIS ÜLÉSE (2017. FEBRUÁR 22–23.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Kiváló minőségű oktatás mindenki számára

(feltárási vélemény)

(2017/C 173/01)

Előadó: **Benjamin RIZZO**

A Tanács máltai elnökségének felkérése:	2016.9.16.
Jogalap:	az Európai Unió működéséről szóló szerződés 304. cikke
Illetékes szekció:	„Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció
Elfogadás a szekcióülésen:	2017.2.3.
Elfogadás a plenáris ülésen:	2017.2.22.
Plenáris ülés száma:	523.
A szavazás eredménye:	207/1/5
(mellette/ellene/tartózkodott)	

1. Következtetések és ajánlások

Az EGSZB:

1.1. a 2020-as uniós célok és a 2030-as ENSZ-célok elérése érdekében arra ösztönzi a tagállamokat, hogy határozottabban vállaljanak kötelezettséget arra, hogy mindenkinek kiváló minőségű oktatást biztosítsanak;

1.2. hangsúlyozza a mindenki számára elérhető kiváló minőségű államilag finanszírozott oktatás és képzés jelentőségét, miközben kiemeli, hogy a polgárokat meg kell tanítani az emberi jogok tiszteletben tartására és a polgári szerepvállalásra, és hogy valamennyi tagállami tantervben meg kell erősíteni az európai értékek szerepét;

1.3. szorgalmazza a (nyelvtanulás, a szocializáció, az alsó fokú és további oktatásra való felkészülés szempontjából döntő) kora gyermekkori oktatás, valamint a (sikeres társadalmi és munkaerőpiaci integráció szempontjából döntő) egész életen át tartó tanulás erőteljesebb támogatását;

1.4. hangsúlyozza, hogy képzési lehetőségeket kell teremteni a korai iskolaelhagyók, az alacsonyán képzett munkavállalók és a migráns munkavállalók számára, és el kell ismerni a nem formális és az informális oktatás eredményeit;

1.5. úgy véli, hogy a munka jövője és a digitalizációval kapcsolatos kihívások olyan alapvető kérdések, melyekre az EU-nak és tagállamainak kiemelt figyelmet kell fordítaniuk a szakpolitikai vitákban és a mindenki számára biztosítandó kiváló minőségű oktatásról szóló szociális párbeszédben;

1.6. arra biztatja az Uniót és a tagállamokat, hogy törekedjenek további szinergiahatásokra és összehangolt uniós szintű stratégiák kidolgozására az egyetemes oktatás területén;

1.7. emlékezteti az Európai Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy támogatni kell a tanárok és az oktatók arra irányuló erőfeszítéseit, hogy munkahelyi teljesítményük javítása érdekében szaktudásuk minden területét fejlesszék. Ezért azt ajánlja, hogy fordítsanak forrásokat a tanárok és oktatók képzésére, a munkaerő-felvételnél törekedjenek nemek közti megfelelő egyensúlyra, és valamennyiük számára kínáljanak biztos munkahelyet, jó előmeneteli feltételeket és béreket;

1.8. kéri az európai alapok, különösen az Európai Szociális Alap (ESZA) és a Horizont 2020 hatékonyabb felhasználását a minőségi oktatás és képzés, a tehetséggondozás, a kutatás és az innováció támogatására.

2. Általános megjegyzések

2.1. Az EGSZB örömmel nyugtázza, hogy a máltai elnökség a **„Kiváló minőségű oktatás mindenki számára”** kérdéskört választotta átfogó témájául, és feltáró vélemény kidolgozására kérte fel az EGSZB-t ebben a kérdésben. Európának nem szabad megfélemlenie arról, hogy a mindenki számára elérhető kiváló minőségű oktatásnak létfontosságú szerepe van az alapvető jogok és értékek védelme iránt elkötelezett európai társadalom építésében. Málta arra törekszik, hogy méltányos és sokféle tanulási pálya biztosításával előmozdítsa a beilleszkedést a formális és nem formális oktatás sokszínűségébe. Ezért 2017 januárjában oktatási hetet rendezett, melynek fő témája a „méltányosság és tanulás” és a digitális oktatás” volt.

2.2. Az EGSZB szintén örömmel nyugtázza, hogy december 7-én az Európai Bizottság három közleményt tett közzé „Ifjúsági kezdeményezés”⁽¹⁾ cím alatt. Ez a vélemény „Az oktatás javítása és korszerűsítése: Kiváló minőségű oktatás mindenki számára” című közleményre összpontosít. Emellett az európai civil társadalom uniós szintű képviselőjeként az EGSZB reméli, hogy kikéri a véleményét ezekről a kezdeményezésekről, és hogy aktívan részt vehet az azokkal kapcsolatos további munkákban. Legelőször is azonban az EGSZB attól tart, hogy e kezdeményezések veszíthetnek értékükből, hiszen számos uniós társadalomban ma is megszorító intézkedések vannak érvényben, és ez megakadályozza őket abban, hogy kihasználhassák a kiváló minőségű oktatás minden előnyét.

2.3. Jóllehet az oktatás továbbra is a tagállami kormányok hatáskörébe tartozik, az EGSZB szerint az Uniónak be kellene vetnie a befolyását és pénzügyi kapacitását arra, hogy segítse a tagállamokat a kiváló minőségű egyetemes oktatásba való beruházások bővítésében.

3. Részletes megjegyzések

3.1. Minőségi oktatás

3.1.1. A minőségi oktatás hozzájárul ahhoz, hogy olyan, szabad, kritikus, tudatos, aktív és autonóm férfiak és nők nőjenek fel, akik képesek részt venni társadalmuk fejlődésében és megérteni a szabadság és a szolidaritás közös értékét. Emellett megteremti az alapokat ahhoz, hogy az emberek meg tudjanak birkózni a munka világában adódó kihívásokkal.

3.1.2. A minőségi oktatás iránti elkötelezettség olyan konkrét intézkedéseket igényel, mint

- a (nyelvtanulás, a szocializáció, az alsó fokú és további oktatásra való felkészülés szempontjából döntő) kora gyermekkori oktatás, valamint a (sikeres társadalmi és munkaerőpiaci integráció szempontjából döntő) egész életen át tartó tanulás támogatásának fokozása,
- annak biztosítása, hogy az oktatás választ adjon a globalizáció, a digitalizáció és a munkaerőpiaci változások jelentette kihívásokra,
- tanulási lehetőségek biztosítása a korai iskolaelhagyóknak, az alacsonyán képzett munkavállalóknak és a migráns munkavállalóknak, a digitális műveltségről sem feledkezve meg,
- gondoskodás arról, hogy az oktatási folyamatban megszerezhető legyen a megfelelő információ kiválasztásának képessége,
- a nem formális és informális oktatás eredményeinek elismerése,
- a legkülönbözőbb oktatási szereplők közti szövetségek ösztönzése, az egész oktatási közösség bevonásával,

⁽¹⁾ COM(2016) 940 final, COM(2016) 941 final és COM(2016) 942 final.

- a tanárok és az oktatásban dolgozók alap- és továbbképzésének javítása és finanszírozása,
- a tanári pálya presztízsének javítása és jobb munkafeltételek és bérek biztosítása,
- annak biztosítása, hogy a gazdasági válság és az államadósság kezelésére hozott intézkedések ne veszélyeztessék a minőségi oktatást és képzést,
- beruházás az oktatási infrastruktúra és eszközök, pl. ikt-k fejlesztésébe,
- a minőségi oktatásra, kutatásra és szakképzésre irányuló közberuházások javítása, valamint az Erasmus+ program támogatásának és finanszírozásának folytatása,
- az európai alapok, különösen az Európai Szociális Alap (ESZA) és a Horizont 2020 hatékonyabb felhasználása a minőségi oktatás és képzés, a kutatás és az innováció támogatására,
- a diákok, egyetemi oktatók, tanárok, oktatók és kutatók számára elérhető uniós szintű mobilitási lehetőségek megerősítése, mert az ő esetükben fontos, hogy időt tölthessenek más tagállamokban. Ennek nemcsak a formális oktatásra, hanem a nem formális rendszerekre, a szakképzésre és a tanulószerveződéses gyakorlati képzésre is vonatkoznia kellene,
- további uniós szintű szinergiahatásokra és összehangolt stratégiák kidolgozására való törekvés az oktatás területén, valamint
- a vállalatok, illetve az oktatási és képzési rendszerek és a területen működő szolgáltatók közötti együttműködés és párbeszéd előmozdítása a képzettségi igények meghatározása és a foglalkoztatás elősegítése érdekében.

3.2. Oktatás és emberi jogok

3.2.1. Az EGSZB úgy véli, hogy miközben az oktatás fő célja az emberek fentieknek megfelelő fejlesztése, a képzés inkább gyakorlati célokat szolgáló, egy szakterületre vonatkozó tevékenység, amely szorosan kapcsolódik a munka világának fejlesztéséhez és az abba való beilleszkedéshez. Az EGSZB már ismertette az oktatás és a képzés közti különbségeket és kapcsolatokat – a kettő nyilvánvalóan összefügg, de saját céljaik vannak. Az EGSZB számos véleményével hozzájárult annak elismeréséhez, hogy az oktatást az alapvető emberi jogok és a közjavak része, és a kormányok kiemelt feladata.

3.2.2. A polgári szerepvállalásnak, valamint közös értékeinknek: a szabadságnak, a toleranciának és a megkülönböztetésmentességnek az oktatás által történő előmozdításáról szóló nyilatkozat (melyet az oktatási miniszterek 2015 márciusában, a Franciaországban és Dániában elkövetett támadások után írtak alá Párizsban) kimondja, hogy az EU megerősíti azt a *határozott szándékát, hogy vállalva kiáll az Unió lényegét képező alapvető értékek: az emberi méltóság, a szabadság – ezen belül a szólásszabadság –, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartásának támogatása mellett.*

3.2.3. Sajnálatos módon a 2016-ban különféle háttérrel (például idegengyűlölő és rasszista nézeteket hirdető szélsőjobboldali politikai csoportok, illetve vallási érveket hangoztató terroristák által és a háború és konfliktusok elől menekülők határozott elutasítása miatt) elkövetett erőszakos cselekedetek újfent fájdalmas következményekkel jártak. Ezért minden tagállami tantervben nagyobb hangsúlyt kell fektetni az emberi jogok, az állampolgári ismeretek és az uniós értékek oktatására.

3.2.4. Ennek kapcsán a tagállamoknak az alapvető jogokhoz és a munka jövőjéhez kapcsolódó új dimenziókkal kell bővíteniük az oktatást, és fel kell készülniük a környezeti változásokból eredő kulturális és funkcionális változásokra, biztosítva, hogy a képzés megfelelően fenntarthatóan fejlődő gazdaságban szükséges feladatoknak és készségeknek.

3.2.5. A modern oktatás előtt álló kihívások közé tartozik az információk kezelésének képessége. Az információhoz való hozzáférés polgárjog, de az információ használata összetett kérdés. Az információk kiválasztásának, értelmezésének és hasznosításának módját az oktatás folyamatában meg lehet és meg is kell tanítani, mert ez az egyénnek és a társadalomnak is hasznára válik. Az információ használatára való képesség a kiváló minőségű oktatás egyik feltétele.

3.3. A gazdasági válság, szegénység és társadalmi kirekesztés

3.3.1. Egy Eurostat-jelentés szerint 2015-ben az EU-ban mintegy 25 millió gyermeket, azaz a 0–17 éves népesség 26 %-át fenyegette a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés veszélye. 2015-ben 6 tagállamban (Romániában, Bulgáriában, Görögországban, Magyarországon, Spanyolországban és Olaszországban) a gyermekek több mint egyharmada ki volt téve a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés veszélyének. A legerőteljesebb növekedést Görögországban mérték (2010 és 2015 között 28,7 %-ról 37,8 %-ra, ami 9,1 százalékpontot jelent). Ezek az aggasztó adatok egyértelműen mutatják a válság és a szegénység növekedése közötti kapcsolatot.

3.3.2. Az oktatási szektorról szóló legfrissebb uniós jelentések is megerősítik azt, amit már számos korábbi civiltársadalmi elemzés és nyilatkozat kimondott: hogy szoros kapcsolat van a szegénység és a családok/társadalmi csoportok társadalmi-gazdasági és kulturális háttere között. Az Eurostat szerint „*az Unióban a szegénység vagy társadalmi kirekesztés kockázatának kitett gyermekek aránya a szülei végzettségének függvényében csökken. 2015-ben az alacsony végzettségű (legfeljebb az általános iskola felső tagozatát elvégzett) szülők gyermekeinek közel kétharmadát (65,5 %-át) fenyegette szegénység, [...] szemben a középfokú végzettségű szülőkkel élő gyermekek 30,3 %-ával [...] és a felsőfokú végzettségű szülők gyermekeinek 10,6 %-ával.*”

3.3.3. Az oktatási szegénység, azaz a minimális oktatási követelményeket sem teljesítő fiatalok magas aránya ma az egyik legnagyobb kihívás Európában. Másrészt a gazdasági válság és a komoly költségvetési és pénzügyi megszorítások miatt az oktatási és képzési rendszerek színvonala az utóbbi időben csökkent, ami növeli a szegénység és a kirekesztés kockázatát és veszélyezteti a kiváló minőségű közoktatás egyetemes biztosításának elvét.

3.3.4. Néhány európai országban csökkentették az oktatási költségvetést, az alkalmazottak bérét, korlátozták a munkaerő-felvételt, leállították az iskolák építését vagy nem adtak elegendő erőforrást az oktatási intézmények biztonságos és éilhető infrastruktúrájának fenntartásához, de ezt a tendenciát vissza kellene fordítani. 2014-ben a közkiadásoknak reálértékben mindössze 1,1 %-át szánták oktatásra, és 2013-hoz képest tíz tagállam csökkentette kiadásait⁽²⁾. Az EGSZB ezért sürgeti a tagállami kormányokat, hogy gondolják át és módosítsák megszorítási programjaikat, melyek az oktatás tekintetében súlyosan ronthatják az európai és nemzetközi szinten vállalt kötelezettségek – például a 2020-as és a 2030-as menetrend – teljesítését.

3.4. Az oktatás és a munka jövője

3.4.1. A munka jövője alapvető kérdés, melynek kiemelt helyet kell szánni a kiváló minőségű oktatásról szóló politikai vitákban és szociális párbeszédben. Mindemellett az alapokat érintő változások teljesen átformálják a munkavégzést. Ennek eredményeképpen a munka világát ma már – bár új lehetőségeket nyit, hogy az innovációk új munkahelyeket eredményeznek – mind a munkavállalók, mind a munkaadók szempontjából komoly kiszámíthatatlanság jellemzi. A digitális forradalom hozta változások pedig, bár új, kedvező lehetőségekkel is járnak, még tovább erősítik a kiszámíthatatlanság és a komplexitás érzését. Amint az a Juncker-féle Európai Bizottság által összeállított első Oktatási és Képzési Figyelőben olvasható: „*Az emberek munkavállalásra való felvértezése csak az egyik feladat. Az oktatásnak ugyanilyen fontos szerepe van egy jobb társadalom létrehozásában.*” Manapság azonban még a legképzettebb munkavállalók is elveszíthetik az állásukat. Az oktatás és a képzés ugyan létfontosságú, de önmagában ma már nem jelent garanciát egy biztos, jól fizetett állásra. Emellett úgy tűnik, hogy a munkaerőpiaci egyenlőtlenségek mára olyan problémává váltak, melyet megfelelően kezelni kell.

3.4.2. A szakoktatás és -képzés egyre fontosabb a munkanélküliség elleni küzdelemben, ezért fejleszteni kell, valamint hozzáférhetőbbé és célszerűbbé kell tenni. Ahhoz, hogy biztosítsuk az oktatási eredmények minőségét és az érintettek foglalkoztathatóságát, rendelkezésre kell bocsátani a szükséges emberi és pénzügyi erőforrásokat.

3.4.3. Az Európai Szociális Alap támogatásával 2007 és 2013 között végzett beruházásokat értékelő európai bizottsági jelentés szerint 2014 végére legalább 9,4 millió európai lakos talált munkát és 8,7 millióan szereztek képesítést vagy bizonyítványt. 13,7 millió résztvevő más kedvező eredményekről, pl. készségfejlesztésről is beszámolt. Ez a jó hír arra kellene ösztönözze a tagállamokat, hogy folytassák a sok országban még mindig magas munkanélküliség elleni küzdelmet.

3.4.4. Az EGSZB azt ajánlja továbbá az EU-nak és a tagállamoknak, hogy többet fektessenek be a kutatásba és az innovációba, hogy a jövő számára új és jobb munkahelyeket hozzanak létre.

3.4.5. A férfiak és a nők közötti bérkülönbség még nem szűnt meg. Věra Jourová biztos 2015 novemberében a következőket mondta: „*A nők még mindig évente közel két hónapot ingyen dolgoznak, mivel átlagos órabéruk 16,4 %-kal alacsonyabb a férfiakénál. A férfiak és a nők közötti egyenlőség az Európai Unió egyik alapvető értéke, de ez a nap arra emlékeztet bennünket, hogy ez egyelőre nem alapvető realitás.*” Az oktatás elnöiesedésére való tekintettel felül kellene vizsgálni a béreket, és javítani kellene a karrierlehetőségeket.

⁽²⁾ 2015. évi Oktatási és Képzési Figyelő.

3.5. Közoktatás

3.5.1. A tagállamoknak meg kell erősíteniük a közoktatásnak az egyenlőség és a társadalmi kohézió elérésében játszott szerepét. A szegénységre és a társadalmi kirekesztés veszélyére vonatkozó legfrissebb uniós adatok láttán nem lehet eléggé hangsúlyozni a közoktatás jelentőségét az egyenlőbb társadalmak kiépítésében.

3.5.2. Mindenki számára, nonprofit alapon kiváló minőségű oktatást kell biztosítani. Elsősorban a kormányok feladata, hogy megfelelő forrásokat biztosítsanak az egyetemesen hozzáférhető oktatás számára, amint azt nemzetközi és uniós szinten is vállalták. Az oktatásba és különösen a közoktatásba való beruházást fel kellene venni a politikai prioritások közé.

3.5.3. Mivel nem minden munkavállalónak vannak meg az eszközei ahhoz, hogy ellenállóképes legyen a társadalmi, személyes és szakmai kockázatokkal szemben, kulcsfontosságú, hogy mindenki egész élete során hozzáférjen a kiváló minőségű állami tovább- és átképzési lehetőségekhez és a megfelelő szociális védelemhez. A civil társadalom uniós szintű képviselőjeként az EGSZB hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a munkanélküliek és a migráns munkavállalók képzését szolgáló állami létesítményeket, és több forrást kell biztosítani számukra.

3.5.4. Az EGSZB emellett úgy véli, hogy a szociális partnereknek és az oktatási közösségnek felügyeleti hatásköröket kellene biztosítani, hogy értékeljék az oktatási közkiadások hatékonyságát.

3.6. Szociális párbeszéd és kollektív tárgyalások

3.6.1. Az oktatási szektorban a szociális párbeszéd külső és belső tényezők miatt Európa-szerte különféle kihívásokkal küzd. Sürgősebb gazdasági problémák miatt a szociális párbeszéd háttérbe szorult a politikai menetrendben. Az érdemi szociális párbeszéd elmaradása abban nyilvánul meg, hogy az oktatási személyzetet és az iskolai közösséget érintő döntéseket gyakran a szociális partnerekkel való formális konzultáció nélkül hozzák meg. Számos országban a tárgyalások hatóköre éppen akkor szűkült be, amikor ki kellett volna terjeszteni, hogy kezelni lehessen az oktatási közösséget érintő számos új kihívást.

3.6.2. Az EGSZB ezért arra biztatja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy erősítsék a nemzeti és az uniós szintű szociális párbeszéd közti korrelációt, és vitassák meg, hogyan lehetne bővíteni a kollektív tárgyalások hatályát. Az oktatási ágazatban folytatott európai szociális párbeszéd alapvető az Európa 2020 stratégia és a 2030-as menetrend céljainak eléréséhez, mivel tárgyalóasztalhoz ülteti a terület európai munkaadóit és munkavállalóit, hogy megállapodjanak arról, hogy hogyan küzdhetik le az ágazat előtt álló kihívásokat. Emellett az oktatás által érintett közösség egészét (a szülőket, a diákokat, a civil szervezeteket stb.) is be kellene vonni.

3.7. Ikt az oktatásban

3.7.1. Az utóbbi években a világ az erősen termelés-központú gazdaság felől egy szolgáltatásorientáltabb gazdaság felé mozdult el. A tudástermelés létfontosságú tényezővé vált mind a termelés, mind a szolgáltatások értékében.

3.7.2. A globalizálódott világban az információs és kommunikációs technológiák minden szinten megváltoztatták a gazdasági integrációt és kölcsönös függőséget. Ezenkívül a digitális átalakulás is jelentősen átformálja az ipart és a szolgáltatásokat, a hagyományos foglalkoztatást például digitális munkahelyek váltják fel. Az ikt-t sokféleképpen használják. A társadalmi és/vagy politikai virtuális hálózatok is erre alapulnak. Így az ikt-nak egyre nagyobb szerepe van a gyermekek és a fiatalok szocializációjában.

3.7.3. Jóllehet az ikt számos területen lehetőségeket kínál, olyan valódi veszélyek előtt nyit utat, mint a számítógépes bűnözés vagy a veszélyes és káros tartalmak, növelve a szolgáltatások kommercializálódását, valamint lehetővé téve a technológiai megfigyelést és a személyes adatokkal való visszaélést. Az oktatás területén a személyes adatok védelmével és az információbiztonsággal európai stratégiában kellene foglalkozni. Emellett számos európai országnak van nemzeti stratégiája az ikt-használat különböző területeken történő előmozdítására, ezen belül külön stratégiával az oktatásra vonatkozóan, a végrehajtás terén azonban még mindig sok az elmaradás.

3.7.4. Az oktatási közösséget és a társadalmat is kiemelten foglalkoztatja a digitális eszközök oktatásban történő alkalmazása. Az Európai Bizottság a digitális menetrendben és az oktatás és képzés 2020-ig szóló keretstratégiájában hangsúlyozta, hogy a tagállamokban innovatív tanítási és tanulási módszerekre van szükség a digitális készségek fejlesztése, valamint annak érdekében, hogy a munkavállalókat felkészítsük a jövő digitális állásaira. Az OECD és az UNESCO tanulmányai és jelentései is ebbe az irányba mutatnak: a jövő alakítása érdekében alapvetően fontos, hogy az oktatási intézmények fel legyenek készülve az ikt oktatásban való használatára, és hogy a jövő alakításában szerepet játszó tanárokat is felkészítsék az ikt különféle oktatási szintű pedagógiai felhasználására.

3.7.5. Az új technológiák oktatásban való felhasználásával serkenteni lehetne azokat a készségeket, amelyek szükségesek a gyorsan változó technológiákhoz való alkalmazkodáshoz és ahhoz, hogy felkészítsük a diákokat az egész életen át tartó tanulásra és az aktív demokratikus polgári szerepvállalásra. Ugyanakkor az oktatás szolgálatába állított ikt, amellyel javíthatja a tanítást és tanulást, számos kihívást is tartogat mind a tanárok, mind pedig a diákok számára, például azokat, amelyeket ebben a véleményben is említettünk.

3.7.6. Végezetül megjegyzendő, hogy ha az EU meg akarja őrizni vezető szerepét a felsőoktatás és a tudományos kutatás területén, akkor fokoznia kell a tehetséggondozási, valamint kutatási és innovációs beruházásait.

3.8. A tanárok: a jövő építői

3.8.1. Köztudott, hogy a tanároknak kulcsszerepük van az oktatási kezdeményezések és programok sikerében vagy bukásában. Az EGSZB arra kéri az oktatási hatóságokat és intézményeket, hogy a tanároknak nyújtsanak folyamatos formális pedagógiai és technikai támogatást, segítve őket az új digitális rendszerekhez való alkalmazkodásban, és elkerülve, hogy az ikt-használat a munkafeltételek romlásához vezessen. Az EGSZB azt ajánlja, hogy fordítsanak forrásokat a tanárok és oktatók képzésére, a munkaerő-felvételnél törekedjenek nemek közötti megfelelő egyensúlyra azzal, hogy az adott szakmai kategóriában a legalkalmasabb jelöltet választják, és kínáljanak biztos munkahelyet, jó előmeneteli feltételeket és béreket.

3.8.2. Mivel a tagállami oktatástechnológiai szabványok várhatóan gyökeresen megváltoznak, a nemzeti oktatási hatóságoknak konzultálniuk kellene az alkalmazottak képviselőivel, ha a tanárok mindennapi munkája szempontjából kihívást jelentő új stratégiákat és programokat terveznek. Az alap- és továbbképzési tantervekben helyet kell kapniuk az olyan tantárgyaknak, mint az audiovizuális felvételt készítés, a médiamanipuláció, a médiabeli megjelenés és közzététel, a weboldalfelújítás, az adatbevitel, az adatbázis-kezelés, az információgyűjtés, az együttműködési környezet és a fájlmgosztás. Alapvető, hogy a fenti készségek és kompetenciák elsajátítása a tanárképzés szerves része legyen.

3.8.3. Az EGSZB azt ajánlja továbbá, hogy a tagállamok segítsék elő a tanárok és egyéb oktatásban dolgozók mobilitási lehetőségeit úgy, hogy másik tagállamba utazhassanak, ugyanakkor megtarthassák társadalombiztosítási és nyugdíjjogosultságaikat, annak érdekében, hogy a tanítás és a képzés vonzóbb pályává váljon a fiatalabb generációk számára.

Kelt Brüsszelben, 2017. február 22-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Georges DASSIS
